

Bogen om Klintegården er et kærlighedsbarn

17-07-2021

Af journalist Sonja Husted Rasmussen

I 50-året for Kalundborg Kommunes køb af Klintegården, er tre naboer nedkommet med en bog fyldt med spændende historier om gården.

"Et kærlighedsbarn", sådan lyder det spontant fra Lars Almbom, mens han kærligt betragter resultatet af ca. ni måneders arbejde: Den grønne bog Klintegården med undertitlen: Historier om en pragtejendom på Røsnæs – tilblivelse, storhedstid og forfald.

Valget af betegnelsen "historier" er helt bevidst, for de tre forfattere er ikke historikere og vil ikke foregøgle læserne, at de fortæller "historien" om Klintegården vest for Kalundborg, den opgave bør løses af fagfolk, synes de. Ikke desto mindre er resultatet blevet en spændende og veldokumenteret beretning om Klintegården og dens skæbne.

Bag bogen står tre beboere på Sandlodsvej: Asger Aulkjær, Lars Almbom og Ole Jerichow, der er naboer til Klintegården. Idéen om at fortælle historier om gårdens storhed og forfald, fra fornem sommerresidens for et formuende ægtepar fra det nordlige Københavns bedre borgerskab til trøstesløs ruin blev undfanget på generalforsamlingen i Grundejerforeningen Sandlodsvej sidste år i september, for Klintegårdens skæbne vækker nysgerrighed.

Oprindeligt var det tanken, at de indsamlede historier skulle bringes på grundejerforeningens hjemmeside, men projektet greb om sig og er altså nu resulteret i en særdeles læseværdig lille bog, der i ord og billeder fortæller om gårdens omskiftelige historie.

Forfatterne lægger ikke skjul på, at de gerne ville have bragt flere billeder, meget gerne fra gårdens storhedstid med fester for københavnske gæster hvor damer i lange kjoler og smokingklædte herrer betrædte herregårdens sildebens parketgulve, men sådanne billeder har det ikke været muligt at opdrive. Lars Almbom ville så gerne have fat i fotoalbum fra den tid.

Ejere gennem tiden

Bogen introducerer og følger forskellige ejere gennem tiderne og nævner nogle af dem, der har boet eller arbejdet på Klintegården.

Frem til 1942 havde alle ejere af Klintegården været bønder, men det år skete et betydeligt skift i ejerkredsen, da den succesfulde københavnske guldsmed Kai Ehlers købte gården i 1942. I 1944 købte fru kunstmaler Gerda Dahl, gift med kunstmaler Poul Dahl, Klintegården, og bogens forfattere har været i kontakt med både ægteparrets datter Lone, der i dag er 95 år og bor på Frederiksberg, og Lones gudsøn Claus Nimb, der bor i Sydfrankrig. De har bidraget med værdifulde informationer og illustrationer til bogen.

Butler og privatchaufør

I 1956 købte Erik Willer Klintegården, og han og hans kone Carla stod for en omfattende ombygning. Det var under det ejerpar, Klintegården oplevede sin storhedstid med celebre fester for det bedre borgerskab fra København, butler og chauffør – dog en og samme person blot i forskellige uniformer alt efter funktionen. Her gik husets frue med parasol om sommeren for at undgå at blive solbrændt.

Hvor kom pengene fra?

Bogen beskriver, hvor pengene kom fra til den gennemgribende ombygning og til at finansiere det overklasseliv, der blev levet her i Klintegårdens storhedstid.

Læsere bliver måske ved første øjekast forundrede over de mange beretninger om skibe og deres skæbne, der er med i bogen om Klintegården, men det er der en god forklaring på.

Uden skibene havde der nemlig ikke været penge til Klintegårdens ombygning og herskabslivet. Otto Willer-Petersen, indehaver af firmaet Petersen og Albeck, blev rig på ophug af skibe, blandt mange andre den tyske ubåd U-20, der i 1915, under første verdenskrig, torpederede det

engelske passagerskib Lucitania, dengang blandt verdens største passagerskibe. Torpederingen af Lucitania var stærkt medvirkende til, at USA senere erklærede Tyskland krig.

Fornemt byggeri – eller?

Otto Willer døde i 1951, og hans enke Carla overtog alle aktiver, der omfattede betydelige summer. Hun giftede sig igen, denne gang med en grandfætter til Otto ved navn Erik Willer, og det var ham, der sammen med sin kone købte Klintegården, og sammen skabte de to et fornemt landsted.

Der er delte meninger om, hvor herskabeligt byggeriet egentlig var, og det forstår Lars Alblom godt, for det var både og. Der blev brugt en del ikke så værdifuldt gasbeton til byggeriet, men det indvendige udstyr var af superkvalitet med for eksempel parketgulve i sildeben, messinghåndtag, hollandske kakler og store buede døre.

50 års kommunalt ejerskab

Kalundborg Kommune købte Klintegården i april 1971 for 1,3 mio. kr. – og bogens forfattere afliver efter aktindsigt om handlen myten om, at kommunen fik ejendommen overdraget som en gave.

Et rygte, der ikke er verificeret, vil vide, at Carmens skaber Arne Bybjerg var en interesseret køber, men at Carla Willer ikke ville sælge til en opkomling som ham!

Det kommunale køb foregik i J. Hagemann-Petersens borgmestertid, og det var hans mål at sikre borgerne adgang til fjorden via den grønne kile fra Røsnæsvej.

Siden opstod der planer om hotel, feriecenter, kongrescenter eller campingplads ved Klintegården, men ingen af dem kunne realiseres dels på grund af stadigt strammere fredningsbestemmelser dels på grund af mangel på investorer.

Riv ruinen ned!

Bogens forfattere lægger ikke skjul på, hvad de synes, der skal ske med ruinen Klintegården: Riv den ned og lad stedet, som det oprindeligt var tanken, være den grønne kile fra Røsnæsvej via spændende og bevaringsværdig natur til Kalundborg Fjord med adgang for alle borgere.

De tror ikke på, at for eksempel hotelplaner nogensinde kan realiseres på Klintegårdens grund og forudser at det eneste, der kan gives tilladelse til at opføre, vil være borde og bænke, hvor man kan nyde sin medbragte mad, og at de beskæftigede ikke bliver hotelpersonale men gederne, der gumlende sørger for at realisere kommunens plejeplan for området.

Borgmester Martin Damm har fået tilsendt et eksemplar af bogen i håbet om, at han vil finde den interessant og inspirerende, fortæller Lars Alblom, der ikke lægger skjul på, at han håber inspirationen resulterer i en nedrivning, der passende kunne udgøre fejringen af de 50 års kommunale ejerskab:

- Kommunen overtog for 50 år siden en pragtejendom, nu ligger der en ruin, som Lars Alblom udtrykker det.

Overskud til Raklev Lokalarkiv

Bogen kan købes i Bog & Idé i Kalundborg, og Lars Alblom er ikke i tvivl om, at den vil blive revet ned af hylderne, både af mennesker med specifik lokal interesse og af alle andre, der kan lide en god historie.

Et eventuelt overskud går til Raklev Lokalarkiv, hvor de frivillige, ulønnede medarbejdere har været utroligt hjælpsomme og dermed været til stor hjælp ved bogens fødsel.

Ole Jerichow og Lars Alblom har sammen med Asger Aulkjær, skrevet bogen om Klintegården.
Foto: Jens Nielsen

Den nye bog om Klintegården. Foto: Jens Nielsen

I dag er Klintegården blot en ruin. Foto: Jens Nielsen